

Victòria pírrica

El general Pirro, rei de l'Epir, es va enfrontar diverses vegades amb les legions romanes. Després d'una victòria molt ajustada on va perdre milers d'homes, es diu que va exclamar: "Una altra victòria com aquesta i tornaré sol a casa". D'aquí l'expressió de "victòria pírrica", per referir-se a una victòria tan costosa que es pot comptar gairebé com una derrota.

Una cosa semblant acaba de passar amb el tancament (en fals) de la candidatura pels Jocs Olímpic d'hivern del 2030, per part de Barcelona-Pirineus-afegiu-el-que-vulgueu. Alguns dels detractors dels Jocs han afirmat, amb la boca una mica petita, tot sigui dit, que han guanyat. Ho han fet realment?

Jo, que no hi creia ni hi crec en aquests Jocs d'hivern per motius diversos, no penso de la mateixa manera. En primer lloc, se'ns ha furat als ciutadans del Pirineu la possibilitat d'expressar la nostra opinió sobre els Jocs en un referèndum. Primer, va ser el mateix govern de la Generalitat qui va introduir diferències entre comarques; després, el govern de l'Estat -espantat per qualsevol cosa que soni a democràcia o referèndum a Catalunya- va dir que no es podia fer la consulta.

Total, que ens hem quedat amb un pam de nassos. Ara bé, la cosa no acaba aquí. Qui ha pres la decisió ha estat el Comité Olímpico Español, una entitat superdemocràtica, transparent i gens corrupta, integrada per prohoms de la millor categoria, en funció dels interessos polítics del senyor Lambán (disculpeu que li digui senyor), president de l'Aragó, molt més preocupat en atiar les

masses aragoneses contra els catalans per assegurar-se la reelecció a les pròximes eleccions autonòmiques.

Així doncs, entre uns i uns altres, no hem pogut decidir res: tot s'ha cuinat lluny de Catalunya i de la voluntat dels catalans. Com passa gairebé sempre, oi?

Sí, estic content que no es facin aquests Jocs, però no ens enganyem, hi ha molta gent que vol sucra-hi per motius diversos. Per tant, simplement llancem la pilota quatre anys més endavant -any 2034- i sant tornem-hi!

Sí, estic content que no es facin aquests Jocs, però no ens enganyem, hi ha molta gent que vol sucra-hi per motius diversos (perquè en viuen, perquè hi veuen l'oportunitat de fer negoci o d'especular, etc.). Per tant, simplement llancem la pilota quatre anys més endavant -any 2034- i sant tornem-hi!

És clar que, si les coses continuen així, el 2034 la Molina i bona part del Pirineu català tindran clima tropical quan arribi aquesta data. Però em temo que ni això els aturarà. Sempre es pot portar neu en camions dels Alps. Molt sostenibles no seran, em temo, però vaja, l'important és fer-los, oi?

Mentrestant, els polítics faran veure que inverteixen alguna engruna a l'Alt Pirineu, redactaran alguna nova llei -com si això servís de res- i ens vendran que som un territori molt estimat. Però vaja, el que es diu inversions serioses, res de res.